temptatio tribulatiōis. Nox igit excussor actiue ⁊ passiue fi
lij sūt ꝓdicatores: q̃ sagittj cōpanit: qz sūt graciles humilitate/
tenues paupate/recti charitate/plani eqtate/ longi longani/
mitate/pēnati ꝓtutū varietate/ferrati patiētię firmitate/acu/
ti itellect⁹ subtilitate/penetratiui celo iusticię/agiles obedien/
tię agilitate/imobiles
ꝑ se nisi mittāt ab eo
qui tenet eos i manu
suaz ⁊ vadūt directe q̃/
cūq̃z ab ipso mittunt.
Job. xxxvij .b. Nu/
bes spargūt lumē suū:
q̃ lustrant cūcta ꝑ cir/
cūitū quocūq̃z eas volūtas gubernātis duxerit ad omne q̃d
ꝓceperit illi. Mat.x.b. Ecce ego mitto vos sicut oues i me/
dio lupor. Roma.x.c. Quō prędicabūt nisi mittant? Talis
sagitta fuit iohānes baptista: De q̃ dicit/Esa.xlix.a. Posuit
me sicut sagittā electā: in pharetra sua abscōdit me. Abacuk
iij.c. In luce sagittarū tuarū ibūt/puersi.s. Mere.lj.b. Acui/
te sagittas ꝛplete pharetras.ij. Regl.j.d. Sagitta ionathę
nunq̃z abijt retrorsū. Seqt: a Btūs vir.q.d.filij excussor
.i. ꝓdicatores sunt q̃si sagittę missę a manu ⁊ ñi: Et btūs est
beatitudine spei: et erit btitudine rei: b Vir/homo virtute
virens: c Qui ipleuit desideriū suū ex ipsis/ꝓdica/
torib⁹ .i. ex ꝓsilijs ⁊ monitionib⁹ ⁊ prędceptis ⁊ ꝓbis eor. Q̃d
faciūt illi: q̃ amore mūdi corda sua euacuāt. Qui enim amore
mūdi pleni sūt: ꝓba seu cōsilia ꝓdicator non recipiūt. Lucl.
j.e. Esuriētes impleuit bonis ⁊c. Lucl.xj.d. Beati qui audi/
unt verbum dei ⁊ custodiūt illud. Apocl.j.a. Beatus qui le/
git ⁊ qui audit verba ꝓphetię huius: ⁊ seruat ea quę in ea scri/
pta sunt. Vel/ex ipsis.i. ex rebus ꝑmanentib⁹ ⁊ imutabili/
bus.i. eternis: ex quibus solis potest impleri anima humana.
Unde Beda. Animā dei capacē non pōt implere q̃cq̃d deo
minus est. Prouer.xiij.d. Justus comedit ⁊ replet animā su/
am: venter autē impior insaturabil'. Et vere talis est beatus:
Quia/ d Non ꝓfundet cum loquet inimicis suis
in porta.i. in publico: quia talis verba sua moderat vt nihil
in eis reꝓhensibile inueniat. Eccj.xxiiij.c. Qui audit me nō
ꝓfundet. Vel/in porta.i. in christo: qui dicit: Ego sum osti/
um: Job.x.b. In quo loquit/qui de ipso loquit: ⁊ honorem
eius quęrit. Esa.xlix.g. Ego dñs sup quo non ꝓfundent qui
expectant eum. Vel/in porta.i. in iudicio. Prouer.xlj.c.
Nobilis in portis vir eius quādo sederit cum senatorib⁹ ter/
rę. Esa.xlv.c. Non ꝓfundemini neq̃z erubescetis vsq̃z in sęcu
lum sęculi. Expositio Psalmi. CXXVII.

Alt homo
Alt eis

a Beat⁹ vir qui impleuit desi
b deriū suū ex ipsis: nōn ꝓfū/
c det cū loquet inimicl suis in
porta. Canticum graduū

b Eati omnes ⁊c. Hic est nonus gradus ascendēdi
ad deum.s. timor dñi q̃ ascendentē beatū facit. Quia
Prouer.xiiij.c. In timore dñi fiducia fortitudīs: ⁊ filijs eius
erit spes. Et iterū ibidē seqt: Timor dñi fons vitę vt declinet
a ruina mortj. Et bñ sequit ꝓcedentē gradū.s. spūalē lęticiā:
in qua homo sentit dulcedinē dei: ⁊ ideo timet ab ipso separi.
Lęticię etiā iungit timor: ne cor humanū per lęticiam euane/
scat. Unde.ē. Lętetur cor meū vt timeat nomē tuū. Jō etiā
sequit iste gradus: vt ille solus timeat qui ędificat ⁊ custodit
ciuitatē: de quo dictū est in ꝓcedenti psalmo. Sed videtur q̃
timor dñi debeat eē vel ꝑm⁹ vl' vltim⁹ grad⁹. Prim⁹ q̃z initiū
sapientię timor dñi: Eccj.j.b. Ultimus: quia timor dñi om/
nibus se supposuit: Eccj. xxv.b. Et Esa.xj.a. ponit vltimo.
Sol. Timor dñi est triplex/ꝑm triplicē statum hois. Timor
initialis: quo ad statum incipientiū. Timor separatiōis siue of/
fensiōis: quo ad statum ꝓficientiū. Timor reuerētię: quo ad
statum perfector. De medio timore agitur hic: et ideo q̃si in
medio graduū ponit. Tituluſ. Canticū graduū .i. lęticia
spiritualis de ascensu ad deum/ supple est b. Intentio monet
caste timere. Modus. Biptitus est psalmus. Primo statū
timentis enumerat. Secūdo bona timēti optat: ibi: Bene/
dic. Ad timorem igit dei monens: ait e Beati/ sūt vel
erunt: f Omnes/cuiuscūq̃z conditiōis fuerint. g Qui
timent dñz/filiali timore. Sunt enī septē species timoris.
Primus est timor naturalis: quo timetur quicq̃d naturę no/

Ps. 85.
Timor dñi triplex
Partitio psalmi
Septem species timoris

ciuū putat. Hic oīb⁹ cōmunit inest: etiaz christo/quo tinuit
mortē. Marci.xiiij.d. Cępit iesus pauere ⁊ tędere. Iste ti/
mor est indifferēs.i. nec meritori⁹ nec demeritori⁹. Secūdus
est timor human⁹: q̃ timet ꝓtiū carnis ꝓpt q̃d delinquit. Et
hic timor malus ē: De quo dicit Matth. x.c. Nolite timere
eos q̃ occidūt corꝑ⁹.
Tertius timor ē mū/
danus: q̃ timet amis/
sio rerū mūdi q̃ nimis
amant: ꝓter q̃s pri/
us peccat q̃z amittan
tur. Et h̄ malus est:
De q̃ dicit i Ps. Il/
lic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Quart⁹ est timor
seruilis: q̃ tm̄ pęna timet. De q̃ dicit Aug⁹. Regnat i eo pec/
candi volūtas: et sequeret opus si speraret impunitas. Et h̄
timor est a spūsctō: sed nō est cū spūsctō. Iste timor bon⁹ est
et vtilis/ vt dicit Aug⁹: per quē fit paulatim ꝓsuetudo iusti/
cię. De h̄ timore dicit.j. Job.xiij.d. Timor nō est in charita
te: ⁊ pfecta charitas foras mittit timorē. Quint⁹ ē timor ini/
tialis: quo pctm̄ dimittit/partim amore iusticię/partim timo
re pęnę. De q̃ Eccj.j.b. Initiū sapię timor dñi. Sextus ti/
mor ē filialis: q̃ pctm̄ timet/ne a sponso separem̄: vel ne ipm
offendam⁹. Et de isto loquit hic ꝓpha: sicut dit Glo. Septi/
mus ē timor reuerētię: q̃ nō iam pctm̄ timet sed pater i reue/
rentia habet. Hic oia fac ad honorē pātis. De h̄ dicit Esa.xj.
a. Repleuit eū spūs timorj dñi. Iste solus timor int oēs erit
in patria: oēs alij deficiūt cū via. De timore filiali h̄ agit: cu/
ius multiplex ē effect⁹. Prim⁹ est euacuatio timoris mali.i.
mūdani ⁊ humani. Mā vt dicit Aug⁹: qui hoc timore deū ti/
met/nihil timet: et q̃ deū nō sic timet/oia timet. Unde Eccj.
xxxiiij.c. Qui timet deū nihil trepidabit: ⁊ nō pauebit: q̃m ip
se ē spes ei⁹. Secūs effect⁹ ē cordis lęticia. Unde Eccj.j.b. Ti/
mor dñi gloria ⁊ gloriatio ⁊ lęticia ⁊ corona exultationis. Et
iterū: Timor dñi delectabit cor: ⁊ dabit lęticiam ⁊ gaudiū in
longitudinē dierū. Tert⁹ est custodia cordis. Unde Eccj.j.b.
Timor dñi sciētię religiositas: religiositas aūt custodiet ⁊ iu
stificabit cor. Quart⁹ ē finalis bñdictio. Unde Eccj.j.c. Time
ti deū bñ erit: ⁊ in dieb⁹ ꝓsumatiōis illi⁹ bñdicet. Quint⁹ est
plenitudo cognitiōis diuinę. Unde Eccj.j.c. Plenitudo sapię
timere deū: ⁊ plenitudo a fructib⁹ ei⁹. Sext⁹ est ꝓmptitudo
obediētię. Unde Eccj.ij.d. Qui timet dñm nō erūt incredibi/
les ꝓbo illi⁹. Septimus ē diligēs inq̃sitio volūtatis diuinę.
Unde Eccj.ij.d. Qui timēt dñm inq̃rēt quę bñplacita sūt illi.
Octau⁹ ē cordis scrificatio. Unde Eccj. ij.d. Qui timēt dñm
ꝓpabūt corda sua: ⁊ i ꝓspectu illi⁹ scrificabūt aias suas. No/
nus ē longanimis patiētia. Unde Eccj.ij.d. Qui timēt dñz cu/
stodiūt mādata ei⁹: ⁊ patiētiā habebūt vsq̃z ad inspectionē il
lius. Alios vndecim effect⁹ valde notabiles ⁊ vtiles numerat
Eccl⁹. xxxiij.c. dicēs: Oculi dñi sup timētes eū/ ꝓtector potē/
tię/firmamētū ꝓtut⁹/regnū ardoris/ vmbraculum meridiani/
deꝓcatio offensiōis/adiutorii casus/ exaltās aiaz/ illuminās
oculos/dās sanitatē/et vitā/⁊ bñdictionē. Propt hos effect⁹
et multos alios q̃s habet timor dñi filial' dic ꝓpha: e Bti
oēs q̃ timēt dñm. Et h̄ etiā ꝛ: Eccj.xxxiij.c. Timēt do
minū btā est aia ei⁹. De h̄ timore etiā ꝛ Eccs.vij.c. Qui ti/
met deū nihil negligit.i. in oib⁹ ē circūspect⁹. Propt h̄ omia
bona/ ꝛ Eccj.xxiij.d. Nihil mel⁹ q̃z timor dei: ⁊ nihil dulci⁹
q̃z respicere i mādat⁹ dñi. Qui aūt sunt isti q̃ sic timēt deum/
ostēdit subdēs: h Qui ābulāt i vijs ei⁹. .s. dñi.i. in vijs
ꝑ q̃s dñs venit ad nos ⁊ nos ad ipm. Hę sūt miscōia ⁊ veri/
tas. Unde.ē. Uniuersę vię dñi miscōia ⁊ veritas. Hec sufficit
vna sine altera: vt dic Greg⁹: quia miscōia sine veritate cito
ꝓuertit in remissionē: veritas ro sine miscōia degenerat i se/
ueritatē. Jō dic salomon/ Prouer.iij.a. Miscōia ⁊ ꝓitas nō
te deserāt. Nihilomin⁹ mādator custodia dei via est q̃ deus
ad hoīem venit ⁊ hō ad deū: De q̃ ꝛ.ē. Uiā mādator tuo/
rū cucurri. Et iterū: Deduc me i semita mādator tuor. Itē
inocētia via ē dñi. Unde.ē. Mō ꝓuab eos bonis q̃ ābulāt in ino
cētia. Et iterū: Ambulās i via imaculata: h̄ mihi mistrabat.

Ps. 13. et. 5
De effectu timoris filialis
Ps. 24
Ps. 118.
Ps. 85.
Ps. 100.

Itē pęnitētia via est

Itē pēnitētia via ē ad deū. Uñ Mat.vij.b. Arta ē via q̄ ducit ad vitā. Itē quēlibet ꝗtus ē via: in quā charitas excellētior ē. Uñ.j. Cor[.xij.d. Adhuc excellentiorē viā vob demōstro. De oib⁹ istis vijs dicit/ Prouer.iij.c. Uię ei⁹ vię pulchrę et semitę ei⁹ pacificę. Deinde ꝓpha ꝓuertēs se ad timētes deū: q̄si ad vnū loquēs ait: a Labores manuū tuarū qz māducab/in futuro. b Btūs es iam ī via beatitudine spei: c Et bñ tibi erit/in patria btitudine rei. Hoc ōz ꝓtra auaros/q̄ nō audent comedere de reb⁹ suis. De q̄b⁹ dicit Eccē.vj.a. Est aliud malū qd̄ vidi sub sole/et q̄dē frequēs apud hoies: Uir cui deus dedit diuitias ⁊ subam ⁊ honorē: et nihil deest aię eius ex oib⁹ q̄ desiderat: nec tribuit ei de⁹ ptātē vt comedat ex eo: sed hō extraneus vorabit illud. Et eodē.v.c. Sicut egressus est nudus de vtero mris suę: sic reuertet ⁊ nihil auferet secum de labore suo. Itē B dicit ꝓtra curiales ⁊ illos q̄ semp viuūt de alieno. Cōtra q̄s Seneca: Miserū est ad alienū assuescere: inęstimabile autē bonū est suū fieri. Eccē.v.d. Hoc visū est ē mihi bonū: vt comedat q̄s ⁊ bibat ⁊ fruat in lętitia ex laboze suo. Et.j. Omni hoī cui deus dedit diuitias atqz subaz potestatēqz tribuit ei vt comedat ⁊ fruat parte sua ⁊ lętet de laboze suo: hoc donū est dei. Itē B dicit ꝓtra ociosos: q̄ nihil volunt suis manib⁹ opari. Cōtra quos/ Prouer.vltl.d. Cōsiderauit semitas dom⁹ suę/ ⁊ panē ociosa nō comedit. Item eodē.xx.a. Propt frigus piger arare noluit: mēdicabit ergo ęstate ⁊ nō dabit illi. Item eodē.vj.b. Usqzquo piger dormies: q̄ ꝓsurges e somno tuo: Paululū dormies: paululū dormitab: paululū ꝓseres man⁹ tuas vt dormias: et veniet tibi quasi viator egestas: ⁊ pauperies quasi vir armat⁹. Itē hoc dicitur contra illos qui omnia sua comedunt ⁊ nihil dant pauperib⁹ vt inueniāt in futuro. Cōtra quos dicit Eccē.xj.a. Mitte panē tuū sup trāseūtes aquas: qz post multa tempora inuenies illū. Lucl.xvj.c. Facite vob amicos de māmona iniq̄tatis: vt cum defeceritis recipiēt vos in ęterna tabnacula. ij. Timoth.ij.a. Laborantē agricolā oportet primū de fructib⁹ suis pcipere. Esa.iij.b. Dicite iusto qm̄ bñ: qm̄ fructum adinuentionū suarū comedet. Sed notādū q̄ est triplex labor bonus. Primus est cordis in ꝓtritione vel cōpassione: Ps.6. De quo Ps. Laborauī in gemitu meo. Secūdus est oris in ꝓfessione ⁊ p̄dicatiōe ⁊ psalmoꝝ decantatione. De quo Ps. Ps.68. Laborauī clamās. Tertius est opis. De q̄ Ps. ꝓm aliā litte- Ps.80. ram. Manus eius in laborib⁹ seruierūt. Sap.iij.d. Bonoꝝ laboꝝ gloriosus est fruct⁹. Itē eodem.x.d. Reddet de⁹ mercedem laboꝝ sanctoꝝ suoꝝ. Deinde qualit̄ talis sit btūs/ostēdit dicēs: d Uxor tua.q.d. beatus es tu qui times dñm: quia/ vxor tua.i. caro tua: quę debet esse subdita spiritui sic vxor viro (Gen.iij.c. Sub potestate viri eris: ⁊ ipse dñabit tui.j. Cor[.xj.a. Caput mulier[vir) e Sicut vitis abūdans: quę ex suffossione ⁊ putatione fęcundat. Eccē.xx.d. Qui opatur terrā suam/ inaltabit aceruū frugū: ⁊ qui opatur iusticiā ipse exaltabit. Deut.xxviij.a. Abundare te faciet dñs omnib⁹ bonis: fructu vteri tui ⁊c. f In lateribus dom⁹ tuę: id est ꝓscietię tuę. Cui⁹ latera sunt quattuoꝝ virtutes cardinales: in q̄b⁹ vxor abūdat/ cum per carnis ministeriū vel ī ipsa carne opera virtutū abundant̄ fiunt. Verbi gratia: Op⁹ iusticię/ per pręteritoꝝ excessuū punitionē: opus temperātię per pręsentiū oblectamentoꝝ repressionē: prudentię ꝗo per futuroꝝ periculoꝝ p̄uisionē ⁊ p̄munitionē: fortitudinis autē per maloꝝ iminentiū firmā perpessionē. Vel certe vxor abūdabit in laterib⁹ domus: cum pro meritis quattuoꝝ virtutum remunerabit̄ copiose quattuoꝝ dotib⁹: quādo scilicet merito iusticię reddet̄ agilitas: temperantię/ claritas: prudentię/ subPs.30. tilitas: fortitudinis/ impassibilitas: Ut sicut dicit: Retribuet abundanter facientib⁹ superbiā: sic vere possit dici: Retribuet abundant̄ facientib⁹ iusticiam/ temperantiā/ fortitudinem/ prudentiam. Bona vxor dicitur: mulier sapiens/ sedula/ casta/ tacita/ fęcunda/ humilis/ viro consentiens. Talis vxor est caro viri iusti: scilicet sapiens. Eccē.xxv.b. Beat⁹ q̄ habitat cum muliere sensata. Quę est mulier sensata? In q̄nqz sensibus bene ordinata ⁊ circūspecta: De qua Prouerb. xix.b. Domus ⁊ diuitię dantur a parentib⁹: a dño autē ꝓprie vxor prudens. Itez sedula: non ociosa/ sed circa necessaria domus bñ intenta. Eccē.xxvj c. Gratia mulieris sedulę delectabit virū suum: et ossa illi⁹ ipinguabit. Prouerb.xij. a. Mulier diligens corona est viro suo. Itē casta et sobria ad litterā. Eccē.xxvj.c. Gratia sup grām mulier sancta ⁊ pudorata: ois aūt ponderatio nō est digna ꝓtinentis aię. Itē tacita/ nō garrula ē. Eccē.xxvj.c. Mulier sensata et tacita: nō ē imutatio eruditę aię. j. Timoth.ij.d. Mulier ī silentio discat cū omni subiectiōe. Itē fęcūda est: id est bonis operib⁹ plena. j. Timoth.ij.d. Saluabitur autem mulier per generationē filioꝝ si ꝓmanserit in fide ⁊ dilectione ⁊ sanctificatione cum sobrietate. Et hoc notatur/ cum dicitur: in lateribus. Item humilis est/ non superba de prole/ sic agar: de qua dicitur Gen.xvj.a. q̄ videns se concepisse/ contempsit dominā suam. Gen.iij.c. Sub viri potestate eris: et ipse dominabitur tui. j. Pet.iij.a. Similiter ⁊ mulieres subditę sint viris suis. Item ꝓsentiens est viro suo: id est spiritui. Eccē. xxv.a. In tribus placitum est spiritui meo: quę sunt probata coram deo ⁊ hominib⁹: concordia fratrum/ amor proximorum/ vir ⁊ mulier sibi bene ꝓsentientes. Hęc reuera est bona vxor: De qua dicitur Eccē.xxvj.a. Mulieris bonę beatus vir: numerus enim annoꝝ illorū duplex. Et. j. Pars bona mulier bona: in parte bona timentiū deum dabitur viro pro factis bonis. Item vxor viri: est sapientia/ pęnitentia/ miserieordia/ innocentia/ charitas/ et quęlibet virtus: quaꝝ cuilibet debet vir iustus amore īdiuiduo copulari. Unde Sap.viij. a. Hanc amaui ⁊ exq̄siui a iuuentute mea: ⁊ quęsiui sponsam eam mihi assumere ⁊ amator factus sum formę illi⁹. Hęc vxor in lateribus domus sicut vitis abundat: quando conscientia operum prędictaꝝ virtutum odore exuberans fragrat vt vere possit dicere: Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris. Et Osee.x.a. Uitis frondosa israel: fructus adęquatus ē ei. Filij huius vxoris sunt opera bona: de quibus subditur: g Filij tui: id est opera bona ex vxore prędicta genita: sūt h Sicut nouellę oliuarum: id est similia sunt nouellis oliuis: quę viridiores ⁊ fortiores ⁊ yberiores sunt: vnde venit oleum/ q̄d est luminis pabulum ⁊ fessorum leuamen: sic opera virtutum ⁊ intellectum illuminant ⁊ affectū recreāt. Sup. Ps.51. Ego sic oliua fructifera ī domo dei. Et hi filij sūt/ i In circūitu mēsę tuę. i. ex omni parte reficiunt mentem tuā: Siquidem opera virtutum sunt vera ⁊ plena refectio mētis humanę. Job.xxix.a. Quando erat omnipotens mecum ⁊ ī circūitu meo pueri mei. Uel sic: Reuera/ b Beatus es/ q̄ times dñm: Mā/ d Uxor tua. i. sensualitas tua tibi subdita vt vxor viro: Erit/ e Sicut vitis/ bñ exculta. f Abūdans in lateribus domus tuę: id est in omnibus membris corporis tui. Hęc est sensualitas tua rationi subdita/ disciplinę fossorio exculta/ ꝓm officium vniuscuiusqz membri crescet ⁊ fructificabit: vt si hodie auris libenter audiuit verbum dei/ cras audiat libentius: et si oculus hodie fleuit ad intuitū culpę proprię vel miserię alienę/ cras yberius: et si pes hodie iuit ad ecclesiam/ cras facilius: et sic de alijs membris. Et g Filij tui. i. opera bona q̄ tu generas: sicut bon⁹ pater generat bonos filios: erūt/ h Sicut nouellę oliuarum: id est redolentia sicut nouellę oliuę redolēt: quę magis redolent q̄z veteres. Uel/ Sicut nouellę oliuarum: id est pacis effectiua: sicut oliua pacis est significatiua: ⁊ pietate affluentia/ quę per oliuam designātur. Et erunt/ i In circūitu mensę tuę: id est in protectione animę tuę: quę est mensa domini/ ⁊ tui: qz ibi dominus tecum reficitur. Apoc.iij.d. Ego sto ad ostium ⁊ pulso: si quis aperuerit mihi intrabo et cęnabo cum eo ⁊ ipse mecum. Prouerb. viij.d. Delitię meę esse cum filijs hominū. Et reuera bti sūt q̄ timent dñm: Quia

Alt † fructum suorum

Alt † vinea

a Labores † manuū tuaꝝ quia
b mādūcabis: bēat⁹ es et bñ ti
c bi erit. Uxor tua sicut † vitis

f † abūdās: ī lāterib⁹ dom⁹ tuę.
g Filij tui sicut † nouellę oli
i uarū: in circūitu mensę tuę.

Alt † fertilis

Alt † nouellatio

Laboz bon⁹ triplex est

vxor nostra est

ro nra: et q̄lit̄ ūdet in lateri s ꝓscie nre.

onditiōes bo e vxoris

Ecc.24.c.

Ps.51.

a Ecce/i breui ⁊ i parulo: b Sic: vt dicet.j. Uel/sic.i. ad similitudinē vel abūdāt: c Bñdicet.i.i bonis multiplicabit: d Homo q̃ timet dñm: De q̃ bñdictiōe dr Geñ.xij.a. Bñdicā tibi ⁊ magnificabo nomē tuū. Sz qz hō nō pōt p se hīe hāc bñdictionē/orādus ē dñs vt eam tribuat: Uñ orādo subiūgit:

Alt omnis
Alt te
Alt omēs dies
Alt pax

e Benedicat tibi dñs.i.multiplicet bona tibi. Et ne itelligatur de bñdictiōe tpali/ um/determīando subiūgit: g Ex sion.i. bñdicat.i. bñdictione cęlesti nō tpali. Tob. ix. c. Bñdicat te dñs de ꝰ israel. Geñ.xxvij.f. De rore cęli erit bñdictio tua. Alt sic: e Bñdicat tibi.i.frutū det tibi incremētū: f Dñs ex sion.i.christꝰ ex iudęis natꝰ. Joh.iiij.c. Salus ex iudęis ē. h Et/ex illa bñdictiōe: i Videas/facie ad faciē: k Bona hierusalē.i.bona trūphāt/ eccle sie:h est/ipm dñz quē videre ē esse beatū: ⁊ a q̃ sūt oia bona. Esa.xxxiij.c. Regē in decore suo videbunt Eodē. lx.a. Tūc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuū. Job.xvij.a. Hęc ē vita ęterna vt cognoscāt te solū verū deū ⁊ quez misisti iesū christū. Et h nō ad horā:sed/ l Omnibus diebꝰ vitę tuę.i.sine fine. De nocte nō fit h mētio:qz non erit ibi nox:s tm dies.i.plena cognitio. m Et/etiā n Videas/in p̃sentī/i ecclia militāte: o Filios filiorꝫ tuorꝫ.i.genitos d doctrina tua. Prouer.xvij.a.Corona senū filij filiorꝫ. Uel/ n Videas/i futuro i cęlesti hierusalē: o Filios filiorū tuorꝫ.i.fructū operū tuorꝫ. Tob.ix.d. Bñdictio sup vxorē tuā ⁊ sup parētes vros:et videat/ filios vros ⁊ filios filiorū vrorꝫ. Et etiā videas: p Pacē sup israel.i. maiorē q̃ sit in israel.i.q̃ possit aliquis ꝓtemplari. Juxta illud Esa. lxiiij.b. Oculus nō vidit deꝰ absq̃ te q̃ prepasti his q̃ expectant te. De q̃ pace Phil.iiij.b. Et pax dei q̃ exupat oēz sensum custodiat corda vra ⁊ intelligētias vras. Uel/Videas pacē sup israel.i.christū:qui ē pax fideliū ⁊ supans oēs fideles. Eph.ij.c. Ipse ē pax nra q̃ fecit vtraq̃ vnū. Uel/Videas pacē sup israel.i.pacē q̃ erit i supiore israel:q̃ ē pax ęcclitat/: De q̃ dr Esa.lxvj.d. Declinabo sup eā q̃si flumē pacis. Et dicit h ad differētiā inferior/ israel:in q̃ est pax pector/. De qua Job.xiiij.d. Pacem relinquo vobis.

Ecce sic bñdicet homo:q̃ timet dñz. Bñdicat tibi dominꝰ ex sion: et videas bona hierusalē omnib⁹ diebꝰ vitę tuę. Et videas filios filiorū tuorꝫ: pacem super israel. Cāticū graduū. CXXVIII

Epe expugnauerūt me.Hic ē decimꝰ gradꝰ.s.patiētia in aduersis. Qui recte seqt p̃cedētē: Decēs enī ē vt q̃ caste deū timet/oia p ipso patient sustineat. Intētio monet ad patiētiā. Titulus q̃.ē. Modus. Biptitꝰ ē psalmꝰ. Primo exēplo sui ꝓsolat infirmos/ne deficiāt inter aduersa. Scdo ponit psequentiū reprobationē:ibi: Dñs iustꝰ ⁊c. Uir igit iustus q̃si rñdēs q̃rel infirmorꝫ murmurātiū q̃ tot sustineāt mala: Primo ostdit q̃ nō est sup h mirandū nec murmurādū: qz nō est nouū h.s.q̃ boni tribulent:imo diu ē q̃ dō incępit: Et h ē: q Sępe expugnauerūt me:q̃ nō merui. Nec dic q̃: vt inuat multos esse ipugnatores iustorꝫ. Uñ.ē. Multi bellātes aduersū me. Et itez: Multę tribulatiōes iustorꝫ. Et itez: Dñe q̃d multiplicati sūt q̃ tribulāt me. Nec incipit mō impugnatio: Immo/ r A iuuētute mea:q̃ ętas vicina ē inocētię:⁊ iō magis fauorabil q̃ odibil. Alt a pncipio ꝓuersiōis meę:qz pharao ꝓtemptꝰ statim surgit in scādala. Et ęgyptij filios israel statim post exitū d ęgypto psecuti sūt: Exo. xiiij.b. Job. xxiiij.c. Mane p surgit homicida. Jō dic Eccꝰ.ij.a. Fili accedēs ad seruitutē dei:sta i iustitia ⁊ timore:⁊ prepa aiaz tuā ad tēptationē. Uel/A iuuētute mea.i.a pncipio tpis.s.ab abel: Extūc enī cępit psecutio iustorꝫ. Alt A iuuētute mea.i.qz videbāt me iuuenē insipiētē ⁊ ipotentē ad resistēdū:et iō crudelior ē eorꝫ ipugnatio. Hiere.lj.d. Absorbuit me q̃si draco: repleuit vētrē suū teneritudine mea ⁊ eiecit me. Threñ.j.f. Audite me obsecro vniuersi populi ⁊ videte dolorē meū: virgines meę ⁊ iuuenes mei abierūt in captiuitatē. Et qz vir iustus vult oēs ad patiētiā monere/subdit: s Dicat nunc: dū tribulatiōes sequūt. t Israel.i. vir iustꝰ fide videt deū. Hoc inquā/dicat/alij: vt exēplo meo īstruant ad patiētiā. Quid dicat: v Sępe expugnauerūt me.i.multotiēs ⁊ multi modis.i.multi iimica.j. Habab.xij.g. Quęsierūt oēs gētes q̃ erāt i circūitu eorꝫ ꝓterere eos. Cāt. j.b. Filij matris meę pugnauerūt ꝯ me. p A iuuētute mea. Sup. Adolescētulus sū ego ⁊ ꝓtemptꝰ. Et q̃re tam sępe:respondet: y Eteni non potuerunt mihi.i. qz nō ꝓualuerūt/ia totiēs attēptauerūt si q̃ mō possent trahere siue deijcere i pctm. Greg. Diabolus tēptatiōes ꝓtinuat/ vt saltē tędio vincat. Sz vir iustꝰ nō mouet: qz ꝓfidit i eo q̃ nō deserit sperātes i se. Mat.xvj.c. Dabo tibi claues regni cęlorꝫ:et portę iferi nō ꝓualebūt aduersus eā. Eccj.iiij.d. Certa p iustitia ⁊ dñs expugnabit p te iimicos tuos. Sequit: s Supra dorsū ⁊c. Prꝰ dixit iustꝰ se bis impugnatū: Primo blāditijs: ⁊ postea minis: Et qz mō sic mō sic/nec ꝓualuerūt:addiderūt tertiū genꝰ ipugnatiōis qd est p vbera. Et h ē q̃d seqt: Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres.i.post ipugnationē vborꝫ/addiderūt ipugnationē verberū. Et z has duas impugnatiōes habet iustus duo remedia. Cōtra vba/ sapiam:contra vbera/patiētiā. Et hę sūt duę alę q̃ datę sūt mulieri.i.ecclię/ vt fugiat a facie dra conis i desertū: Apoc.xij.d. Dorsū igit ecclię sup qd fabricāt pctōres/ē sapia patiēs:et patientia sapiēs. Sapia patiēs cōtra vborꝫ impugnationē:patiētia sapiēs/ contra vberū impugnationē. Sup h dorsū ecclię fabricauerūt multotiens et multiplicit:⁊ vsq̃ hodie fabricāt pctōres multiplices.s.hęretici/iudęi/pagani/tyrāni diuersa genera psecutionū. Isti sūt quattuor fabri de qb⁹ Zach.j.d. Ostēdit mihi dñs quattuor fabros:⁊ dixi:qd isti veniūt facere: Et ait dicēs: Hęc sūt quattuor cornua q̃ vētilauerūt iudā p singulos viros. Duo primi fabri.i.hęretici ⁊ iudęi fabricāt vasa ad potādū de argēto ⁊ auro sophistico.i. doctrinā de sapia non vera: De qbus Hiere.lj.a. Calix aureꝰ babylonis inebriās oēm terrā. Esa. j.f. Argētū tuū vsū ē in scoriā. Job.xiij.a. Ostendā vos fabricatores mēdacij ⁊ cultores puersorꝫ dogmatū. Hiere.lj.b Stultꝰ factꝰ ē oīs hō a sciētia:ꝓfusus ē oīs ꝓflator in sculptili/qz mēdax ꝓflatio etꝰ nec ē spūs i eis. Alij duo fabri fabricāt vasa ad pugnādū.s.gladios ⁊ sagittas:vt sagittēt i obscuro rectos corde:qz factꝰ impugnāt/sicut alij duo vbis. De q̃bus vasis dr Hiere.lj.c. Collidis tu mihi vasa belli ⁊ ego collidam in te gentes. Et.ē.in alio Pš. Misi ꝓuersi fuerit/ gladiū suū vibrabit:arcū suū tetēdit et pauit illū:et i eo pauit vasa mortis. Eccj.xj.d. Attēde tibi a pestifero:fabricat enī mala. Eodē.xxvij.c. Annuēs oculo fabricat iniq̃:⁊ nemo eū abijcet. Sz certe dū hi fabri sup dorsū ecclię fabricare itēdūt vasa mortis: fabricāt ignari disponēte dño/vasa vitę. Uñ recte figurant p ęgyptios:a qb⁹ filij israel vasa argentea ⁊ aurea mutuo accęperūt:sicut dicit Exo.xij.f. Dedit enī dñs grām populo israel cora ęgyptijs vt cōmodarēt eis ⁊ spoliarēt ęgyptios. Magnā siquidē grāz reputāt scti/ q̃ dat eis dñs aliq̃d p ipso pati. Uñ Phil.j.d. Donatū est vob nō solū vt in eo credatis ⁊ etiā vt p eo patiami. Et satis notabilit dicit cōmodarēt q̃si recępturi:qz pro psecutiōe quā inferūt sctis recipiunt ab eis orones.j.Cor.iiij.c. Maledicim ⁊ bñdicim⁹: psecutionē patim ⁊ sustinem⁹:blasphemam ⁊ obsecram⁹. Fabricāt igit isti fabri sup dorsū ecclię nesciētes vasa vtrutū. Uñ Esa. liij.d. Ecce ego creaui fabꝫ suffflantē in igne prunas ⁊ pferē tē vas in opus suū: et ego creaui ꝓterfectorē ad dispergēdū. Dū enī corpa lacerāt ⁊ occidūt/eadē vasa glorię efficiūt. Uñ Prouer.xxv.a. Auferr rubiginē de argēto.i.mortē ⁊ mala sequētia de viro iusto:et egredietur vas purissimū.i.corꝰ glorificatū. Job.xxij.d. Dabit p terra silicē ⁊ p silice torrentes aureos. De his vasis dr Eccj.

Partitio psalmi

Contra impugnationes remed

Ps.10.

Ps.7.

Ps.55.
Ps.33.
Ps.3.